

vårt budskap

EFS I VÄSTERBOTTEN | ÅRGÅNG 91 | # 5 | 2018

*Ordförande för
EFS Västerbotten
Hans Jakobsson t.h.
hälsar Anders Lindh
välkommen som ny
distriktsföreståndare.*

- 5 Mentorkyrka för framtiden
- 7 Givande att studera teologi
- 8 Distriktsföreståndare Anders Lindh

Med måttfullhet och tacksamhet

Hur tänker vi kring maten, fikat och ja, det dignande julbordet? Har vi tappat någon dimension i vårt förhållningssätt till det vi äter? Det är några frågor att fundera på medan vi tuggar på lussebullen eller skinkmackan.

JULEN NÄRMAR SIG med raska steg för oss vuxna, kanske lite långsammare för den som är barn. Det finns många olika saker vi förknippar med julen och en av dem är maten.

Julbordet, det ska digna av allehanda rätter, fast vi är kanske inte överens om vilka. Den obligatoriska skinkan, sillen, Janssons, köttbullarna och så vidare är traditioner många vill ha kvar, även om man i matprogram på tv eller på tidningarnas matsidor alltmer förespråkar andra alternativ.

DEN ÖVERDÅDIGA JULMATEN har mer eller mindre tappat sin relevans då vi inte längre inför vintern slaktar hushållsgrisen, och maten finns i överflöd hela tiden.

Men mat är något vi behöver mer än till jul, det är året om, alla dagar. Från att mat tidigare handlade mest om energi för att överleva har vi med vår tids överflöd börjat hantera maten mer som vilken annan konsumtionsvara som helst. Vi väljer och vrakar och skapar vår egen stil. För en del har det till och med gått så långt att maten blivit som en religion. Kanske inte så att man dyrkar den vördnadsfullt, men mer att den styr ens liv. Man måste försöka undvika än det ena och än det andra för att det påstås inte vara bra för kroppen. Råkar man äta fel så har man syndat.

DET ÄR FÖRSTÅS BRA att försöka leva så hälsosamt som möjligt, för vi ska ju vårda våra kroppar som är Guds tempel,

och också tänka på hur vi odlar råvarorna till maten, som en del av vårt förvaltande av skapelsen. En del måste också följa en diet för hälsans skull. Men var går gränsen mellan det sunda och det osunda, när blir det ett överdrivet fokus på att äta rätt?

Även om man inte valt att haka på någon trendig diet är det svårt att undvika att påverkas av det som väller över en i medierna. Då blir det att sålla, att ta till sig det som är god kunskap och inse vad man kan lämna. Fast det är inte så lätt.

Å ENA SIDAN har vi ett närmast osunt fokus på att äta rätt och å andra sidan finns det de som fullständigt struntar i det och hamnar i andra diket med alldeles för mycket och skräpmat, då man inte bryr sig om att vårda sin kropp, Guds boning.

I våra kyrkliga sammanhang bjuder vi på kyrkkaffe (ja, det inkluderar naturligtvis te och annat också), fika i barngrupper, ordnar caféer och måltidsgemenskaper, något som oftast innebär goda mötesplatser. Men hur genomtänkt är det vad vi dukar

fram? Ibland mer, ibland mindre. Det bästa är väl om det kan vara genomtänkt och bra utan att vara fanatiskt. Det måttfulla, lagom, men också glädje och tacksamhet. Förhoppningsvis kan vi i kristna sammanhang erbjuda ett sunt alternativ beträffande mat och dryck, också här vara en motpol till de världsliga dikena.

DET ÄR GANSKA LÄTT att slås av tanken att det var bättre förr, även om vi egentligen inte tycker det. Men kanske kan man ändå tillstå att det i vissa avseenden var enklare förr. Även om man då fick slita för brödfödan mer än idag så kunde man tacka för och be Gud välsigna maten. Om vi kunde behålla den lilla biten från förr skulle det kanske kunna kännas lite enklare och mindre ångestladdat för oss idag i relation till maten, både den vardagliga och den på julbordet.

Tack gode Gud för maten!

LOTTE MARKSTRÖM
redaktör

God Jul och Gott Nytt År
tillönskas alla Vårt Budskaps läsare!

vårt budskap

ORGAN FÖR EFS VÄSTERBOTTEN
ÅRGÅNG 91 | #5 | DEC 2018

REDAKTION: tfn 090-12 58 17
e-post
budskap@efsvasterbotten.se

TRYCK: Tryckeri City, Umeå

REDAKTÖR : Lotten Markström, tfn 090-12 58 17, 070-327 75 32.

ANSVARIG UTGIVARE: Hans Jakobsson, tfn 070-394 89 75

KOMMUNIKATIONSÅD: Samuel Häggglund 073-020 39 82, Ingemar Högberg 070-639 07 91, Zakarias Liljemark 076-133 09 99 och Eva Lundeborg Karlsson 070-376 45 11.

PRENUMERATION: 220 kr (2019)

KORREKTURLÄSNING: Christin Östlund

ANNONSERING: 9,00 kr/mm, stående annons 8,00 kr/mm (2018)

EFS VÄSTERBOTTEN

Distriktskansli i Umeå
Vasagatan 17, 903 29 Umeå
tel. 090-12 58 10
Telefonnumren fungerar också
mobilt.

E-post: efs@efsvasterbotten.se
fornamn.efternamn@efsvasterbotten.se

Kansliet i Skellefteå
Stationsgatan 18, 931 32 Skellefteå
Tel. 070-653 53 37

Bankgiro 985-2377, Plusgiro 6 23 60-3
Swish 123 453 6819
Bank SEB 5329-10 188 69
Hemsida: www.efsvasterbotten.se

LEDNINGSGRUPP:**DISTRIKTSFÖRESTÅNDARE**

Anders Lindh 090-12 58 69

EKONOM

Eva S Bäckström 090-12 58 19

**PERSONALHANDLÄGGARE och
INFORMATÖR**

Lotten Markström 090-12 58 17

ÖVRIGA:**DISTRIKTSKONSULENT**

Magdalena Sandberg 090-12 58 22

DISTRIKTSKONSULENT

Birgitta Bergner 090-12 58 14

DISTRIKTSKONSULENT

Oscar Richardsson 090-12 58 49

DISTRIKTSKONSULENT (Skellefteå)

Anders Brunnegård (vik.)
0910-125 10, 070-653 53 37

ADMINISTRATÖR

Ewa Höök 090-12 58 10

IT-SAMORDNARE

Göran Berglund 070-569 84 21

UTVECKLINGSKONSULENT

Leif Holm, 070-653 53 37

DISTRIKTSSTYRELSEN

Ordf. Hans Jakobsson 0910-72 33 46
070-394 89 75

hans.jakobsson@allt2.se

V ordf. Marianne Berglund
090/98421, 070-789 84 21

g.marianne.berglund@telia.com

ADVENTSVILA OCH JULGLÄDJE

NÄR JAG BESÖKTE en onsdagsträff var det några som stickade babyfilter till nyfödda barn på Aira sjukhus i Etiopien.

”Hon lindade honom och lade honom i en krubba.” (Luk 2:7)

Maria hade något att linda om sitt nyfödda barn och världens frälsare överlevde med hjälp av Guds beskydd och människors omsorg. Vad behöver våra barn, föräldrar och vi själva i julklapp? Vad ger man till den som redan har allt? Jag önskar er en skön adventsvila och äkta julglädje. Advent kan få vara en förberedelse för jul då vi avstår något projekt för att vi ska vara mer utvilade och gladare under själva julhelgen.

DET FINNS MÅNGA

förväntningar kring hur det perfekta julfirandet ska se ut och det är lätt

att göra någon besviken. Får det lov att vara en efterlängtd julledighet med lata sovmornar eller är det aktiv skidåkning som står på önskelistan? Längtar du efter gemenskap med te, släkt och vänner eller vill du hellre ha kaffe och en spännande bok att läsa?

SOFFAN I VÅRT VARDAGSRUM

har plats för alla som vill hälsa på och man behöver inte känna sig på topp för att kunna sjunka ner i den. Drömmen om ett varmt och kärleksfullt hem lever trots att det finns mycket som skulle ha varit gjort. För att kunna längta hem behöver vi prata med varandra om våra olika behov inför julhelgen.

ÄVEN OM GUD alltid är med oss kan ensamheten kännas tyngre när man tror att alla andra myser framför brasan, firar uppesittarkväll i bastun och ser roliga familjefilmer med härlig julstämning. För

att kunna slappna av från våra överdrivna ambitioner behöver vi lita på att Guds son har kommit för att rädda oss. Jesus längtar efter att möta oss och han vill fylla oss med sin kärlek och glädje.

VI BEHÖVER TID tillsammans med Jesus. Att för en stund lämna allting annat och be till Gud kan hjälpa oss att orka med oron för vad andra ska tycka och tänka om oss. Herdarna fann Jesusbarnet i krubban den första julnatten och de blev glada av vad de såg. De vise männen

”Vi behöver
tid tillsam-
mans med
Jesus.”

hittade den nyfödde kungen i Betlehem, trots att de var stjärntydare och började sitt sökande i Herodes palats. Kommer jag att ta mig till Skrämräsk bönhus om det är snöstorm på trettondedag jul?

JAG ÄR GLAD och tacksam att få vara präst i byarna runt omkring Skellefteå. Det är roligt att få komma ut och dela gemenskapen och det glada budskapet. Vi är välkomna att besöka krubban för att ta emot Guds gåva till oss. Guds gåva är inlindad av Jesu mor Maria och han ligger i en krubba. Jesus är den som mättar vår hunger efter kärlek och stillar vår törst efter bekräftelse. Guds son kan ge oss meningsfulla uppgifter i adventstid och uppmuntran mitt i vår jultrötthet.

KARIN CARLSSON
präst i EFS-föreningar i Skelleftebygden

Ps.

DETTA ÅR har jag skrivit om kompositörer i min spalt. Samtliga manliga. Så varför inte avsluta med en kvinna. Fast det blev lite knepigare, för många kvinnor har skrivit psalmtexter men nästan alla tonsättare är män. Nå, det finns ändå några som tagit plats i denna manliga värld och till julen påminns vi om en av dem, nämligen Emmy Köhler, född 1858, som skrivit både texten och melodin till *Nu tändas tusen juleljus* (Ps 116).

Vem var hon? I psalmboksregistret står det: "lärare, Stockholm, skrev visor och berättelser för barn". Hennes bakgrund är också mycket intressant.

Hon kom från en varmt troende familj med starka band till EFS och missionen, så hon var säkert ofta i Betlehems kyrkan som barn. Pappan Armand Welin var hovkamrer och fanns med i den krets i Stockholm som grundade Evangeliska Fosterlands-Stiftelsen år 1856 och blev även ledamot i den första styrelsen. Hennes mor, friherrinnan Wilhelmina Rappe, var släkt med generalen Axel Rappe. Han blev ordförande i EFS styrelse i början av 1900-talet och är även den första EFS-medlem som suttit i Sveriges regering. Där var han krigsminister!

EMMY FICK en gedigen utbildning både i musik och andra ämnen. En tid var hon lärare på slottet för Gustav V:s yngste son prins Erik. Senare flyttade hon med sin egen familj i Sollentuna. Emmy Köhler var vän med Lina Sandell, och hennes omtyckta julsång från 1898 publicerades först i Korsblomman, den jultidning som Lina ansvarade för i hela 37 år. Den text vi sjunger idag är för övrigt nästan ordagrant den som Köhler skrev för 120 år sedan.

Sången var i första hand tänkt för barnen och kom tidigt in i sångböcker både för söndagsskolan och den allmänna skolan liksom i frikyrkliga sångsamlingar. I skolans värld hörde den länge till de så kallade stamsångerna som alla barn skulle lära sig. 1986 kom den med i Psalmboken. Numera är den en av de julpsalmer vi sjunger allra mest.

TORBJÖRN ARVIDSSON

Klippenkamraternas årsmöte

DEN TREDJE lördagen i oktober hölls årsmöte för Klippenkamraterna. Årsmötet, i Vasakyrkan i Umeå, samlade cirka 40 medlemmar från olika håll i Västerbotten och inleddes med att Sofia Karlsson hälsade alla välkomna.

Under förhandlingarna satt Torbjörn Arvidsson som ordförande och Inga-Lis Andersson var sekreterare. Verksamhetsberättelsen presenterades av Jan-Erik Wikström, och den visade på ett nettoreultat på över 140 000 kronor för 2017. Antalet gästnätter var cirka 3100 under året.

DET GENERERADE resultatet går oavkortat till ägaren av gården, EFS Västerbotten. Vidare visade presentationen att gården använts flitigt av större och mindre grupper, dels vid egna arrangerade läger, men även vid en hel del enskilda, externa bokningar. De nya husen i Klippen erbjuder fint boende för både interna och externa arrangemang.

I STYRELSEN invaldes som nya ledamöter, Björn Wallin, Boliden och Samuel Hägglund, Skellefteå. Vidare presenterades

kort den nu pågående satsningen på gården, där bland annat storstugan ska få fler duschar, nu i samma plan som rummen. Dessutom fick årsmötesdeltagarna också kort höra om tankarna för den kommande utformningen av bland annat köket i storstugan, som börjar vara i stort behov av en översyn.

PÅ ÅRSMÖTET hälsades även tre nya medlemmar välkomna till föreningen, som nu har 262 medlemmar. Ännu ett år kan läggas till handlingarna för den fina fjällanläggningen i Klippen. Det är glädjande att se hur gården, med bygget av tvillingstugorna, på ett konkret sätt tagit sikte mot framtiden. Detta utifrån att bättre kunna möta de förväntningar som dagens gäster har beträffande standard och bekvämlighet. Då kan ett boende på gården dels skapa trivsel och glädje, samtidigt som den fantastiska miljön även ger mycket mer. Den ger nämligen en liten glimt av Guds härlighet, som en påminnelse om skaparen själv som gett oss denna plats som ett lån att förvalta på bästa sätt.

JAN-ERIK WIKSTRÖM

Assar Forssén är en av dem som under hösten arbetat med renoveringen av storstugans överväning i Klippen (läs mer om det i inlägg på www.efsvasterbotten.se.) Foto: Ove Vikdahl.

KLIPPENSTYRELSEN 2018/2019

Bergner Lukas, Bodbyn/Umeå
 Bergström Erik, Umeå
 Holmgren Johan, Ursviken
 Hägglund Samuel, Skellefteå
 Karlsson Sofia, Umeå
 Nilsson Jon, Bergsbyn
 Tiburzi Kerstin, Skellefteå
 Wallin Björn, Boliden

072-5152211, lukas.bergner@outlook.com
 070-2278975, ericbergstr@hotmail.se
 070-2382271, johan.holmgren@svenskakyrkan.se
 073-0203982, sammen62@hotmail.com
 070-2592762, sofia.karlsson86@gmail.com
 070-6695434, joneriknilsson@gmail.com
 073-8224443, kerstin@tiburzi.se
 070-6735231, vallinbjorn48@gmail.com

Det finns ofta uttalat i EFS-sammanhang att satsa på barn och ungdom, för att ge dem en god start i livet och förhoppningsvis en tro. Kan-ske erbjuds trevliga samlingar och aktiviteter, men finns det någon uttalad filosofi eller strategi som grund? Möt Anneli Aronsson, konsulent i Grisbackakyrkan, och ta del av det tänk som präglar barn- och ungdomsverksamheten där.

Anneli Aronsson arbetar sedan några år tillbaka med barn och ungdomar i Grisbackakyrkan.

Mentorkyrka kan vara lösningen

EN NOVEMBEREFTERMIDDAG, en timme inklämd mellan skolbesök och en barngrupp, träffar jag Anneli Aronsson som arbetar som barn- och ungdomskon-sulent i Grisbackakyrkan. Det ryktas om en livaktig verksamhet bland barn och ungdomar där och jag vill ta reda på lite mer kring det.

Det tar en lång stund att bara berätta om vilka grupper som finns och hur de ser ut och funkade. De som Anneli ansvarar för är Pax (cirka 35 deltagare), Gig (45), Heiwa (ca 24), Söndagsskola, Kyrkvårds-skola, Creo (cirka 25), Liten och stor (25 vuxna och lika många barn) och två Salt-styrelser. Sedan finns också två barnkör-er.

Även om hon är huvudansvarig och finns på plats för det mesta så har hon alltid hjälp av minst två volontärer i varje grupp. I söndagsskolan är de tre grupper med tre unga ledare, plus en volontär, som delar på arbetet.

DET FRAMGÅR ganska snart i vårt samtal att det finns en grundtanke som genomsyrar barn- och ungdomsverksamheten, även om det inte är något uttalat och beprövat koncept som tillämpas.

– Det är viktigt att kunna prata om allt och diskutera tro och liv, att det inte enbart är en ledare som förmedlar något, säger Anneli.

På det sättet kan man lära sig om Gud

och fundera själv för att få en egen tro, som kan relatera till ens liv. För att göra det behöver man kunna känna sig trygg. Det leder in på en annan viktig princip för barnverksamheten i Grisbackakyrkan: att hålla ihop gruppen.

– Vi bygger nya grupper underifrån, berättar Anneli.

Då syftar hon på att man startar en ny grupp för de yngre barnen, och de som redan finns i en grupp får fortsätta i den (åldern i gruppen stiger med åren). Sen kan man plussa på med nya som vill vara med, men då finns ändå en stabil kärna. Det började med gruppen PAX som ville hålla ihop. Nu har deltagarna i den gruppen blivit ungdomar (16-20 år).

Men det handlar förstås inte enbart om att läsa Bibeln och samtala kring frågor som dyker upp utifrån det. Man gör annat också som till exempel lagar mat, spelar spel, har olika lekar och tävlingar.

EN ANNAN VIKTIG parameter är delaktighet, både i den lokala kyrkan men också i den världsvida kyrkan. Man får lära sig av andra och slussas in som ledare eller i någon funktion i gudstjänsten. Att lära av andra sker genom ett uttalat mentorskap.

Det handlar också om bemyndigande. ”De unga är viktiga inte för att de är unga utan för att de är en del av Kristi kropp,

som individer har de massor att ge, nya tankar och erfarenheter.” Så står det i det samlade dokumentet Mentorkyrka, som tagits fram som en form av styrdokument.

– Vi är alla lärjungar och lär av varandra, konstaterar Anneli.

Missionsföreningens styrelsen lyssnar också till barnens och ungdomarnas tankar. Till exempel har man skaffat en bönemobil, en separat mobiltelefon som man kan skicka in böne-sms till, som sedan tas med i bönerna i kyrkan.

FÖR ANNELI handlar inte idealiteten om att andra ställer upp och jobbar frivilligt för henne som anställd. Hon vänder på det hela.

– Jag ser det som att jag arbetar för de ideella, för att möjliggöra för dem att vara kyrka på sina villkor. Vad kan jag göra för dem? säger hon.

Många kämpar med frågan hur man ska få med ungdomar i kyrkan. När Anneli funderar kring det låter det så enkelt.

– Barn och ungdomar vill vara en del av kyrkan för att de är människor. Alla har en relation till Gud, men vi behöver kunna prata om det utifrån vår egen situation.

Text och bild:
LOTTE MARKSTRÖM

Hur präster och musiker ser på musikens roll i gudstjänsten blev den fråga som Anna-Karin Westman fokuserade på i sin kandidatuppsats i historisk-praktisk teologi. Det är en fråga som verkar vara ganska outforskad.

Musikens roll i gudstjänsten

"MUSIK ÄR VIKTIG för så många och har förmågan att nå vårt inre, väcka känslorna. Bibeln uppmanar också till att använda musik och sjunga Guds lov." Det skriver Anna-Karin Westman i inledningen till sin kandidatuppsats i historisk-praktisk teologi.

Hon hänvisar bland annat till Bibelns första och sista bok, om hur musiken finns med även där, trots att den nämns ganska sällan i Bibeln. "... varför sade du ingenting till mig, så att jag kunde ta avsked av dig med fest och sång, med tamburin och lyra?" (1Mos 31:27) och "Aldrig mer skall sång och musik från harpspelare och flöjtblåsare och trumpetare höras i dig, ..." (Upp 18:21).

Musiken behövs både vid glädje och fest, men också när man är nerstämd (David spelade för Saul för att muntra upp honom.) Dessutom uppmanas bibelläsaren till att lovsjunga Gud på olika sätt.

Om man tycker om musiken i gudstjänsten beror förstås på vem man är och vilken musik det handlar om.

I vilket fall som helst är musiken en väsentlig del i gudstjänsten och det är svårt, för att inte säga omöjligt, att tänka sig en gudstjänst utan musik. Vem avgör vad som ska sjungas och spelas? Enligt kyrkoordningen är det tjänstgörande präst som i samråd med kyrkomusikern ska bestämma psalmer och annan församlingsång i gudstjänsten.

I studien gjordes också ett stickprov för att se vilken musik som faktiskt förekom en viss söndag i en vanlig gudstjänst.

RESULTATET AV STUDIEN om hur präster och musiker ser på musikens roll i gudstjänsten kan sammanfattas som att det karakteriseras av de två kärnorden helighet och gemenskap. Den visar på helighet och skapar gemenskap.

Så här står det i uppsatsen: "Dessa begrepp fylls med mer innehåll med hjälp av

underkategorierna det sköna och vackra, upplevelse och känsla samt delaktighet. Relationen mellan underkategorierna och kärnorden kan beskrivas så att helighet kopplar närmast till kategorin det sköna och vackra medan gemenskap ligger nära delaktighet. Upplevelse och känsla knyter ihop de andra kategorierna...". Det är också det som illustrationen nedan visar.

I sin studie kunde Anna-Karin också se en viss skillnad mellan präster och musiker i vad som betonas mest. Musikerna har ett större fokus på gudstjänstdeltagarna och prästerna talar mer om helhet och helighet i gudstjänsten.

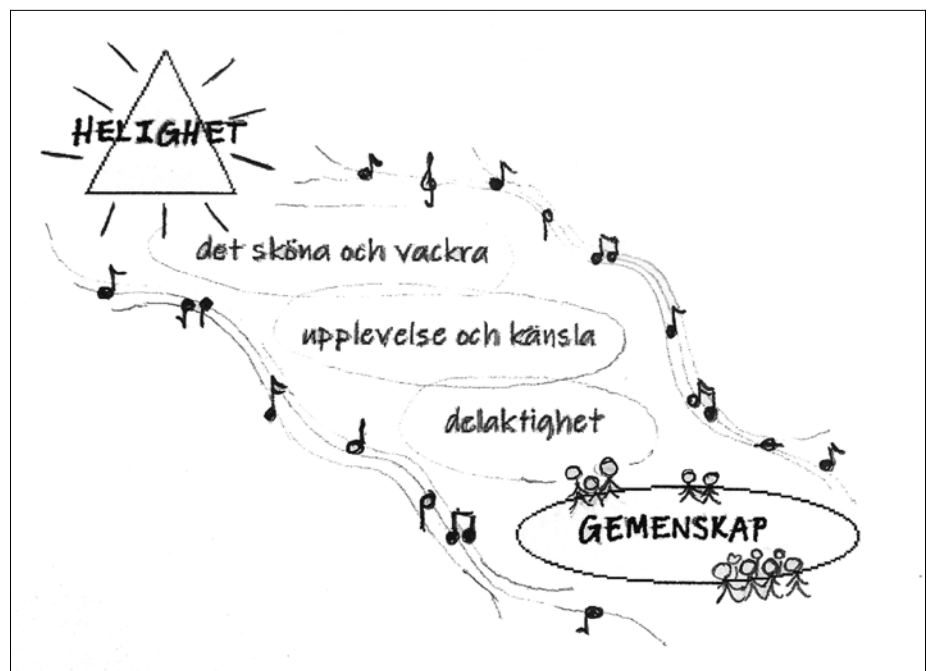
Undersökningen baserar sig på intervjuer gjorda i Skellefteå pastorat innevarande år och bygger på en metod som kallas grundad teori.

Huvudangelägenheten som sysselsätter både musiker och präster när det gäller musiken i gudstjänsten är: "En strävan att få musiken att

fungera till sin fulla potential". Många av deltagarna i studien uppskattade att få fundera kring frågeställningen och det framkom önskemål om fortsatt utredning kring gudstjänstmusiken.

"Helighet och gemenskap"

LOTTE MARKSTRÖM

Anna-Karin Westman sammanfattar prästers och musikers syn på musikens roll i gudstjänsten som helighet och gemenskap, och det som finns däremellan.

Hon är närt 62 år och nybliven teologie kandidat. Hur blev det så? Möt Anna-Karin Westman från Skellefteå.

Anna-Karin Westman är vetgirig och gillar att studera och lära sig nya saker.

Foto: Lotten Markström

Teologistudierna gav Anna-Karin stor respekt och fascination

ÄNDA SEDAN UNGDOMEN har hon gillat att läsa och studera. Studierna som ung ledde henne in på en ingenjörsbana och arbete på Keraminstitutet och sedan inom verkstadsindustrin. Nyfikenheten och vetgirigheten har varit en drivkraft, och hon har även studerat miljöfrågor, skogskunskap, musik och ekonomi.

Vid uppnådda 55 år sade hon upp sig från arbetet som utbildningsledare på Luleå tekniska universitet (filialen i Skellefteå). Sedan dess har hon ägnat sig åt studier parallellt med deltidsarbete i det egna företaget hon har tillsammans med maken.

– Det var inte planerat att jag skulle börja läsa teologi, säger Anna-Karin.

Att det blev så berodde på en annan mogen kvinna som gjort det och inspirerade henne. Det handlade då om en ettårig teologisk kurs med självavårdsinriktning på Johannelund.

– Jag tyckte den var hur intressant som helst så jag ville läsa mer, fortsätter Anna-Karin.

Efter tre år med distanskurser på Johannelund, Uppsala universitet, Dalarnas högskola och Umeå universitet hade hon skramlat ihop poäng som skulle räcka till

en teologiekandidatexamen om hon också skrev en uppsats. Så blev det, och resultatet av den finns att läsa på föregående sida. Uppsatsen handlar om hur präster och musiker i Skellefteå pastorat ser på musikens roll i gudstjänsten.

DET GÅR INTE att ta miste på hur fascinerad Anna-Karin är över det hon fått lära sig genom att läsa teologi. Hon har varit kristen sedan barnsben och nu blev det som om hennes två världar – kyrka/tro och vetenskap – gick ihop.

– Bibelns värld blev väldigt reell för mig, och jag har fått möjlighet att se den kristna tron i sitt sammanhang, vilket gör mig ödmjuk, säger hon.

Det var spännande både med grundkurserna men också att läsa feministisk teologi, om islam och om nyateism.

– Jag har uppträckt vilka enorma insatser de teologiska forskarna har gjort genom tiderna och fått en respekt för det, säger hon.

Hon har också fått upp ögonen för skillnader i olika kristna traditioner, vilket varit mycket givande. Hon nämner som exempel skapelsen som något som inte betonats så mycket i de sammanhang

hon rört sig i. Då hon utifrån sina studier försökt ventilera tankarna med andra har hon märkt att alla inte är så öppna för teologiska samtal.

ANNA-KARIN HAR inte tänkt göra något särskilt av sin examen. Hon har läst för sin egen skull och tycker att det är bra att ha med sig kunskapen som en bättre grund till exempel i samtal med människor.

– Jag är en person som vill göra lite olika saker, berättar hon, och avslöjar att hon nu läser en kurs som heter *Kultur och historia i norr*.

Hon påminner om det fantastiska system vi har i Sverige med möjligheter till gratis universitetsutbildning även för äldre personer och vill gärna uppmuntra andra till att studera. Lägg därtill en stabil ekonomisk situation på privatplanet.

– Jag vet att jag är fruktansvärt privilegierad, säger hon.

Anna-Karin är med i Sörböle EFS och sitter också i styrelsen för EFS (riks). Med hennes energi och nyfikenhet kan man inte veta vad som kommer närmast.

LOTTEN MARKSTRÖM

Vid installationen av distriktsföreståndaren lästes flera bibeltexter och man bad för honom. Från vänster: Åke Lundgren, Magdalena Sandberg, Hans Jakobsson, Isak Samuelsson, Marianne Berglund, Kerstin Oderhem och Anders Lindh.

En ny distriktsföreståndare på plats i Västerbotten

Tredje söndagen i november var en glädjens dag för EFS Västerbotten. Då installerades den nya distriktsföreståndaren Anders Lindh i sin tjänst, i samband med en gudstjänst i Vasakyrkan i Umeå. Vårt Budskap var på plats och har också intervjuat Anders för att presentera honom för läsekretsen och EFS:arna i Västerbotten.

I DEN VÄLBESÖKTA installationsgudstjänsten av den nya distriktsföreståndaren den 18 november i Vasakyrkan, Umeå, fanns missionsföreståndare Kerstin Oderhem med. Barnkören Amigos medverkade med en musikal om hjältar och Anders Lindh predikade om oss som Guds mästerverk. Vid efterföljande kyrkkaffe hölls flera välkomsttal, och missionsföreståndaren överlämnade några böcker och ett kors till den nya distriktsföreståndaren. Böckerna visar både på gammalt och nytt (rötter, utlandsmission, historia och nutid), och korset får också representera det som ofta kan prägla en distriktsföreståndartjänst: å ena sidan och å andra sidan.

Den 58-åriga Anders Lindh är inte så känd bland EFS:are i Västerbotten, eftersom han är uppvuxen i Kalix och har varit verksam i Älvsbyn sedan mitten av

90-talet. Före det arbetade han bland annat i Jämtland. Han bor fortfarande kvar i Älvsbyn och veckopendlar till Umeå, vilket han tycker fungerar utmärkt än så länge.

Vägen fram till beslut om att börja som distriktsföreståndare (han tillträdde i början av oktober) har inte varit självklar, men det har pågått samtal mellan honom och missionsföreståndaren sedan december i fjol.

– Stängda dörrar på hemmaplan, funderingar på kallelsen och att Herren fört mig ut på arenan har lett mig in i den här tjänsten, säger Anders.

Han har inga tydliga förväntningar på jobbet utan ser sig själv som en jordnära pliktmänniska som upplevt en hel del och därför inte är så lättskrämd.

– Det som bör göras ska göras.

Nyblivne distriktsföreståndare Anders Lindh predikade på installationsgudstjänsten i Vasakyrkan, om att Gud har skapat oss och genom Kristus är vi ett mästerverk.

Efter att i många år ha varit egen företagare och mer av ensamjobbare uppskattar han få ha en kollegial gemenskap, teamspelare som han är.

– Det blir också spännande att få prova mina ledarskapsförmågor, säger Anders.

Under tiden som egen företagare läste han mycket ledarskapslitteratur och gick även en åtta veckors nyföretagarutbildning med mycket hög kvalitet, och han har sedan dess haft en mentor med koppling till den utbildningen.

Efter bara knappt två månader som distriktsföreståndare har han inte hunnit få hela bilden av EFS Västerbotten, men han har naturligtvis märkt att ett drygt år utan distriktsföreståndare har satt sin prägel. Dels tänker han på arbetsgivaransvaret och behovet av närhet mellan arbetsgivare och anställda. Men han funderar också kring verksamhetsmål i föreningar i relation till kyrkans och församlingarnas mål och till distriktets verksamhetsplan, samt kansliets funktion.

I distriktsföreståndaruppdraget ingår det att vara en länk mellan riks-, distrikts- och lokalnivå, och att representera EFS Västerbotten utåt mot Svenska kyrkan och i ekumeniskt arbete. Andra uppgifter är att leda arbetet på distriktskansliet och finnas med och utveckla EFS som missionsrörelse.

OFTA HAR VI som kristna favoritställen i Bibeln eller speciella bibliska personer som vi identifierar oss med och återvänder till, men så är det inte för Anders.

– Jag är nog lite konstig i det fallet för jag serieläser alltid den bibelbok jag håller på att läsa.

De personer han identifierar sig med varierar efter situationen, ibland är det Mose som skickas ut av Gud, och andra gånger är det Petrus som är både snabb och engagerad. Han upplever sig själv som en doer (en handlingens man), men vill gärna vara mer av en Maria som sitter vid Jesu fötter och lyssnar.

– Bönen har alltid varit central för mig, och då handlar det ju om lyssnande.

En händelse i livet som kommit att få stor betydelse för honom, och som ledde in honom på en resa som fortfarande pågår, var ett oväntat men tydligt och kärleksfullt tilltal från Gud för 18 år sedan. Det var en vanlig vardag när han var på väg hem till lunch och plötsligt hörde Gud säga till honom med en varm röst: ”Anders, jag älskar dig och jag ville ditt liv.” Mot bakgrunden av att vara adoptivbarn var detta en skraddarsydd hälsning, men också viktigt inför vad som sedan

kom att hända i hans liv.

– Det blev en injektion till att leva mera ärligt och inte hålla undan det som är känt för Gud, även om jag själv inte gillar det. Detta var början till en upprättelse för mig som en unik människa, berättar Anders.

Vilken hälsning vill då den nya distriktsföreståndaren skicka med till EFS:arna?

– Min önskan är att alla missionsvän-

ner inför julen läser i Lukasevangeliet om Maria och Elisabeth, både den unga och den gamla kvinnan, som får vara bärare av nytt liv, och sedan frågar sig: Vad betyder det här i mitt liv?

Text och bild:
LOTTEN MARKSTRÖM

Barnkören Amigos medverkade i gudstjänsten med en musikal om hjältar. Här är det den bibliska Daniel som får beskydd av en ängel när han slängts ner bland lejonerna.

Som distriktsföreståndare kanske man inte upplever sig som någon hjälte men däremot kan man nog hamna i mer bildlika lejongropar.

Den nya distriktsföreståndaren installeras genom bön och handpåläggning.

KALENDER 2018-2019

DECEMBER	28-1	Livskraft Norr Strömbäcks folkhögskola
JANUARI	8-9	Medarbetardagar , Solviks folkhögskola
	18-20	Byggplats Salt , Uppsala
FEBRUARI	1-2	Ledardagar för konfirmandledare ,
	7-10	Öppen fjällgård för unga vuxna, Klippen
MARS	2-6	Sportlovsläger , Klippen
	15-17	Barnledarkonferens , Uppsala
	15-18	Londonresa med Sänd
APRIL	14-18	Tillsammansläger 1 , Klippen
	18-22	Tillsammansläger 2 , Klippen
MAJ	4	EFS Västerbottens årsmöte , Robertsfors kyrka

GÅVOMEDELSRAPPORT

Insamlat januari-oktober 2018 (Uppdatering månadsvis på webben.)

Gåvor januari-oktober	5 250 000 kr
Budget januari-oktober	5 235 000 kr

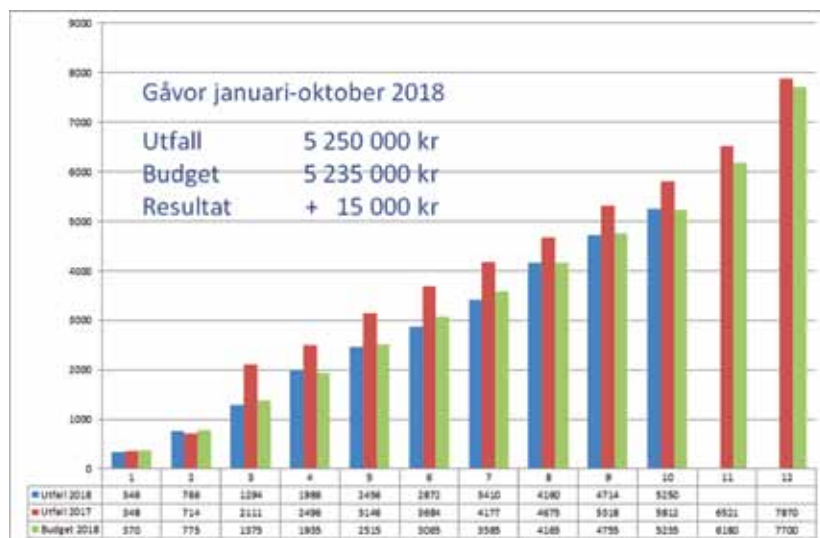
UNDER OKTOBER månad har 532 000 kr samlats in till distriktets gemensamma arbete. Av summan avser 16 000 kr gåvor från enskilda givare. Under november och december behöver vi samla in 2,45 miljoner kr för att nå vårt gåvomedelsmål på 7,7 miljoner kr.

Tack till alla föreningar och grupper: Baggård-Ledusjö, Balsjö, Bastuträsk församlingskrets, Bergsbyn, Bjurholm, Bodbyn, Boliden, Bullmark, Bureå, Byske, Carlskyrkan, Degernäs, Ersmark norra, Ersmark södra, Gräsmyr, Holmsund, Häknäs, Hökmark, Hörnsjö, Innersjö-Degersjö, Jörn, Kåge, Kågeträsk, Levar, Långviken, Lögdeå, Lövänger, Medle, Mobergen, Morö Backe, Myckle, Norrby-Tavelsjö, Norrfors, Nysätra, Nyåker, Orrträsk-Röjnore, Ostvik, Pengsjö, Renström, Robertsfors, Robertsfors kretsrad, Selet, Sjöbotten, Skellefteå, Skramträsk, Stensjön, Stortjärn, Sunnansjö, Svansle, Svarttjärn, Sävar, Sörböle, Sörmjöle, Tjärn, Tväråbäck, Täfteå, Umeå, Ursviken, Vebomark, Vindeln, Vännfors, Vännäs, Vännäsbygdens kretsrad, Västra Hjöggböle bönhörsförening, Yttersjö, Åbyn, Åkullsjön, Ålund-Finnsjö, Ånåset, Årträsk-Floda, Öre, Öredalen, Örrträsk, Östanbäck, Östra Falmark, Övre Kågedalen, Örrträsk.

Tack också alla enskilda givare, samt för minnesgåvor och högtidsgåvor!

Eva S Bäckström, ekonom

Bankgiro nr 985-2377, Bankkonto nr SEB 5329-10 188 69, Swish 123 453 6819

PERSONALNYTT

LENA ANDERSSON, konsulent 100 % i Bergsbykyrkan, slutar 181231.

MALIN ANNELIN, integrationslots 50 % i Carlskyrkan 181101-190226.

ALISA GEBREKRSTOS, husvärd 50 % i Grisbackakyrkan vt -19.

LEIF HOLM, präst 50 % i Nordmalingsområdet, tills vidare från 190101.

ALEX HÄGGLUND, konsulent 50 % i Carlskyrkan ht -18.

CHRISTOFFER LINDBERG, konsulent timtid i Carlskyrkan ht -18.

ABDULHUSSEIN ISMAIL, vaktmästare 50 % i Sörböle kyrka 180923-190331.

KARIN LINDMARK, präst 75 % i EFS-kyrkan i Skellefteå från 190201.

CHRISTINA LÖNNEBO, diakoniassistent 75 % i Grisbackakyrkan, avliden.

MARIA MARKLUND, husmor/konsulent 30 % i Ersmarks kyrka (n) ht -18.

ANNA-MARIA NIEMANN BJÖRK, distriktskonsulent 100 % i Skellefteå slutar 190220.

EMIL NYSTRÖM, konsulent 25 % i Carlskyrkan ht -18.

ELSA RYDIN, timanställd musiker i Carlskyrkan ht -18.

KRISTINA STURK, musiker i Vasakyrkan, tjänstledig 20 % vt -19.

Peppa för läger

DET ÄR VIKTIGT att alla som vill ska kunna åka på läger. Därför behöver föreningar och ledare se till att vid behov hjälpa och stötta – ekonomiskt, med anmälan eller något annat – för att möjliggöra detta.

LEDIGA TJÄNSTER I EFS VÄSTERBOTTEN

- BARN- OCH FAMILJEKONSULENT** 100 %, Bergsbyn
- DIAKON/DIAKONIASSISTENT** 75 %, Grisbackakyrkan, Umeå.
- DISTRIKTSKONSULENT** 100 %, distriktskanslilifialen i Skellefteå
- KONSULENT** 50 %, Jörn-Boliden

Info: www.efsvasterbotten.se

JULEN NÄRMAR SIG och därmed också slutet på 2018. Det är ett år som varit omvälvande både i stort och smått, också för mig. När jag skriver detta har sex veckor gått sedan jag tackade ja till uppdraget som distriktsföreståndare här i Västerbotten. Det är mycket att sätta sig in i. Tack vare den omsorg jag mött har det ändå gått ganska bra.

JULEN ÄR ju en av de stora och viktiga högtiderna i Guds rike och därmed i det kristna livet. Gud blir människa i Jesus och delar därmed alla de omständigheter som det innebär att vara människa. Det har varit på gång en tid och sakta men säkert allt mer synligt i det att Marias mage växer. Själva planen har ju anor från syndafallets skälvanande minuter.

I denna betraktelse vill jag dock blicka tillbaka till texterna som berättar om ängeln Gabriels besök hos Maria. Luk 1:26 ff., men också till Elisabet, Johannes Döparens mor. Båda kvinnorna är utvalda

att spela en central roll i frälsningshistorien. Deras förutsättningar är vitalt olika. Maria, en ung trolovad kvinna, ännu inte gift, med uppdraget att bära fram ett nytt liv. Elisabets förutsättningar är nästan det motsatta i det att hon inte kunde få barn, en barnlöshet som frestat på livet tillsammans med Sakarias.

BÅDA KVINNORNAS LIV förändrades genom änglabesök och gudsingripanden, Marias direkt och Elisabets indirekt, gubben Sakarias fick vara med. Båda kvinnorna blev bärare av nytt liv. Maria genom Den Helige Ande direkta verk. Hur den fysiska förändringen för Elisabet gick till framgår inte, men ett ingripande från Gud är väl troligt. När allt är nytt och omvälvande för Maria söker hon glädje och stöd hos Elisabet, den äldre av dem, vilket ter sig ganska naturligt.

Jag har predikat över dessa texter och vid de senaste tillfällena har Herren valt att förstärka förståelsen på så sätt att dess

möjligheter gäller också nu. Omformulerat. Genom den Helige Andes kraft och gåvor kan både ung och gammal bli bärare av nytt liv, givetvis i överförd mening, redskap för att människor skall komma till tro på Jesus. Texterna om dessa kvinnor bär därför något profetiskt över sig. Med profetiskt menar jag i detta sammanhang att texternas innehåll beskriver något av det skeende som är för handen. Se gärna Amos 3:7.

Det är mot bakgrund av detta som jag vill uppmuntra dig som läser detta att vistas i dessa texter med nyfikenhet. Kanske blir svaret, liksom Marias, "Må det ske med mig som du har sagt".

MED ÖNSKAN om en välsignad juletid.

ANDERS LINDH
Distriktsföreståndare

DISTRIKTSSTYRELSEN

Distriktsstyrelsen inklusive adjungerade (ekonom och distriktsföreståndare). Från vänster bakre raden: Hans Jakobsson (ordf.), Jon Nilsson, Olov Marklund, Zakarias Liljemark, Pontus Löfgren och Anders Lind. Främre raden från höger: Karin Widman, Christina Bjerle Johansson, Marianne Berglund, Viktoria Holmström och Eva S Bäckström.

Livskraftläger för ungdomar på Strömbäcks folkhögskola utanför Umeå 28/12-1/1.

Mammas gamla kille firar inte jul på måfå

”**JAG MÅ HAN LEVA** uti hundrade år” – så sjöngs det för mig vid några tillfällen i mitten av oktober. Kanske att någon tycker att det är en otänkbar, rentav skrämmande, tanke att leva så länge. För mig börjar det bli en realistisk möjlighet! Inte för att jag har den strävan, men för att mina gener kan bära på anlagen för att bli så gammal. En morbror fyllde 98 i år, en annan 93 och en moster 90. Lägg till att ytterligare en morbror blev över 90 och mormor blev 96. Min mor är *bara* 83. På min fars sida så blev gammelfarmor 100! Att jag själv redan hunnit fram till 60 känns nog så märkligt; jag känner mig ju bara som... ja, ni vet. Om hyllnings-sångens önskan skulle infrias så skulle jag ha 40 år kvar. ...nä, det känns överkligt om något.

JAG BEHÖVER INTE fundera på antalet år. Det jag mer och mer inser är att jag behöver lära mig att vara tacksam för livet. Oftast är det bara självklart att vakna upp

till en ny morgon, men runt omkring mig så lämnar alltför många människor jordelivet för tidigt på grund av sjukdom, sjukdomar som lika gärna hade kunnat drabba mig (och som kan komma att drabba mig). Människor i min ålder och människor som är både äldre och mycket yngre än vad jag är. Män, kvinnor och barn förlorar den de älskar allra mest. Ingenting är självklart när det gäller hur länge man får leva och därför behöver jag lära mig att vara tacksam för de dagar som varit och för de dagar som kommer. Och att ta vara på dessa dagar.

DOM HÉLDER CÂMARA skrev: ”Det kommer en dag för envar av oss då solen går upp för sista gången. Men finns det inget sätt för mig att få veta när min sista dag har kommit? Bättre är väl evangeliets råd att leva var dag som om den vore den sista, eller, ännu bättre, som om den vore den första...”. Ett råd att ta vara på!

APROPÅ EVANGELIET: Julevangeliet lär mig att julen inte firas på måfå! Den firas utifrån den största och viktigaste händelsen som ägt rum! Att Gud blev människa för att dela våra livsvillkor och för att sedan besegra döden och ondskan. Vår tideräkning utgår från Jesu födelse och just därför föddes jag 1958! Sextio år senare kan jag med djup och äkta glädje verkligen fira denna julens händelse och samtidigt konstatera att jag inte behöver sikta på att uppnå hundra. Det finns en 100+-meny: Evigheten väntar! Det är ett hopp för mig och en tröst för många av dem som mist någon under året.

En fridfull advents- och jultid och ett Gott Nytt År önskar jag er alla!

HANS HASSE LILJEMARK

Sänd – ett redskap till hjälp för lokala sammanhang

”Som Fadern har sänt mig sänder jag er.” (Joh 20:21) Detta är vår kallelse: att sändas av Fadern till de människor som han har kallat oss till. Men vilka är det? Och hur når vi dem vi är kallade till med budskapet om Jesus?

Sänd startar en ny omgång den 15 februari 2019 på Storstrands kursgård i Piteå

Anmälan: Senast fredag 25 januari till Henrik Näslund henrik.naslund@efs.nu, 0920-264991, 070-3008522
För mer information se www.efs.nu/resurser

NOTISER

Rekord för höstgalan

HÖSTGALAN för BIAL i Vasakyrkan firade 10-års jubileum och slog alla rekord genom att samla in hisnande 76 471 kr. Ett femtiotal personer hjälpte till, med band annat fikat och musiken. Arrangör var Vasakyrkans missionsgrupp.

Ledarskolan har startat

EFS OCH SALT Västerbottens ledarskola *Växa följa leda* drog igång i Umeå den 17 november med 26 deltagare. De flesta kom ur sommarens konfirmandläger på Strömbäcks folkhögskola. Det innebär att årets ledarskola är kopplad till södra länsdelen. Två av deltagarna är långväga, den ena bor i Lund och den andra i Linköping.

– Konceptet är det samma som de senaste åren, med träffar vid fyra tillfällen och sedan praktik som ledare på sommarens läger, säger Oscar Richardsson, ansvarig distriktskonsulent.

Kicki Lönnebo

EFS-medarbetaren **CHRISTINA (KICKI) LÖNNEBO** (f. Andersson) avled den 16 oktober 2018, 64 år gammal.

Kicki föddes i Skellefteå. Hennes pappa dog när hon bara var två år gammal, vilket blev en saknad som hon fick bära i många år. Hon växte upp med sin mamma, men så småningom kom en annan pappa in i bilden, Axel Lönnebo, som hon kom att kalla sin styvpappa även om han gifte sig med hennes mamma först när hon själv fyllt 18. Hon fick i myndig ålder även byta sitt efternamn till Lönnebo.

Redan från tonåren engagerade sig Kicki i EFS i Skellefteå. Tillsammans med några kamrater startade hon som fjortonåring sånggruppen Curirerna som sjöng och medverkade vid gudstjänster och möten i fyra års tid, främst i Skelleftebygd. Hon deltog även i EFS Västerbottens sommarkyrkoverksamhet, Båtkyrkan och Sim & Lek utanför Umeå. Redan som 18-åring fick hon sin första tjänst i EFS

Västerbotten, och då i Skellefteå. Under två år i slutet av 80-talet var Kicki en av drivkrafterna bakom genomförandet av Rosenius spelen i Ånäset, och hon medverkade även i den version som genomfördes 2016-2017.

KICKI HADE kunskap och färdigheter på många områden och sa vid ett tillfälle att hon var lik sin farmor och farfars by. I en by finns lite grann av allt, precis som hon själv har gjort litegrann av allt i sitt liv. Det finns en liten sjö, några hus, en liten skog, några höjder... Inga stora berg och vidsträckta skogar, utan lite av allt. Hon har predikat men aldrig blivit präst, sjungit och spelat men aldrig räknat sig själv som musiker.

Kicki utbildade sig till ungdomsinstruktör vid Hagabergs folkhögskola, gick bibelskolan på Johannelund, NBV:s teaterverkstad, studerade till dramapedagog vid Ljungskile folkhögskola och läste grundkurserna AB i religionsvetenskap vid universitetet. De senaste åren utbildade hon sig till samtalscoach.

DE ARBETEN Kicki hade var bland annat inom EFS, i Simrishamn, Hammarbykyrkan och Akalla, i Österhaninge församling, Ålidhems församling, på EFS Västerbottens kansli och EFS i Mittnorrland. Slutligen tillbaka i Västerbotten var hon bland annat verksam inom Bris och Blå bandet innan det blev flera perioder av sjukskrivning. Hennes sista tjänst i EFS blev som diakoniassistent i Grisbacka kyrkan i Umeå där hon började 2017. Hon insjuknade dock i vintras och blev på försommaren inlagd på sjukhus. Kicki bars alltid i sjukdomsperioderna av hoppet att bli frisk men hade också tron på en himmelsk famn, och denna gång fick hon lämna alla jordiska bekymmer bakom sig och resa dit.

Hon sörjs närmast av sin livskamrat Hans, som hon träffade 2008, och sin mamma Vera. Tillsammans med många vänner och kollegor sörjer och saknar vi en älskad och färgstark vän och mångsidig medarbetare.

EFS Västerbotten genom
GÖRAN BERGLUND

Seved Lindgren

Före detta EFS-medarbetaren **SEVED LINDGREN** somnade stilla in den 10 november 2018 efter en tids sjukdom. Han blev 92 år gammal.

Seved föddes den 3 februari 1926 i Innerträsk, Botsmark hos Viktoria och Leonard Lindgren som var jordbrukare. Han kom att bli en av fyra syskon, men i 6-7 årsåldern drabbades han av TBC och vårdades en tid på sanatoriet i Hällnäs. Därefter fick han tillbringa flera år på ett barnhem i Vindeln. Detta bland annat för att vara sällskap åt sin lillebror som också haft TBC och bodde där. Seved kunde berätta många dråpliga episoder därifrån, en vistelse som också innebar de första skolåren för honom. Det tycks inte som att han bar på dåliga minnen från tiden han fick leva skild från sina systrar och föräldrar men Seved kom att bli mycket släktintresserad.

Det var tänkt att Seved skulle ta över hemgården men han upplevde sig mer kallad till andra uppgifter. Efter studier vid Solviks folkhögskola läste han vidare till predikant på Johannelund och fick anställning i Junsele 1950. Tre år senare blev han pojksekreterare inom DUF (De Ungas Förbund) och reste mycket. Han träffade Carin Bodell från Hudiksvall, de gifte sig 1956 och familjen utökades så småningom med tre barn.

Åren 1955 till 1965 var Seved juniorsekreterare i Västerbotten. Familjen bodde i Sandfors och sedan i Storkågeträsk. Arbetet innefattade besök och ledarservice i såväl juniorgrupper som flick- och pojkgrupper, samt somrar med många ungdomsläger i hela länet. Det ordnades även läger vintertid och han var en av dem som såg till att EFS Fjällgård i Klippen kom till. 1965-1968 tjänstgjorde han som föreståndare på EFS ungdomshem i Örnsköldsvik och sommartid på Solbacken på Dekarsön. Familjen återvände till Västerbotten, först till Skellefteå men ett år senare till Storkågeträsk.

SEVED BLEV fram till sin pensionering studieorganisatör i EFS studieavdelning och KFUK-KFUMs studieförbund. Han var som person för nya metoder och ville lära sig om allt, spelade många olika instrument, fotograferade och gillade ny teknik. Han bidrog till att ett stort antal bibelstudiecirkel hölls i norra länsdelen och kunde även introducera rockband i EFS musik- och studieverksamhet. Seved var en god administratör och en sann folkbildare. Han hade också lång erfarenhet som ungdomsledare och trivdes fortsatt med ungdomar, det var tydligt. Han hade också en god fysik, långt upp i åren.

Genom sitt arbete och sitt stora engagemang har Seved fått betyda mycket för såväl föreningar som många anställda och frivilliga medarbetare genom åren. Han var engagerad och pådrivande men även tålmodig, och han värdesatte vänskap.

Seved sörjs närmast av hustrun Carin och barnen med familjer men också av släkt och vänner och en stor EFS-gemenskap.

EFS Västerbotten genom
GÖRAN BERGLUND

EFTER DE AVSLUTANDE SKOLÅREN i Åträsk byskola blev det lantushållsskola.

KLIPPEN

Här ett av de många gäng som ställt sin tid och sina krafter till förfogande för att rusta upp övervåningen i storstugan.

KLIPPEN är för många förknippat med en plats för rekreation och avkoppling. För att åtstadkomma detta har det i höst varit febril verksamhet av många frivilliga, både damer och herrar. Övervåningen i Storstugan har fått en ansiktslyftning med ombyggnation för att ge plats för fem nya duschutrymmen, ommålning, genomgång av ventilation, el med mera.

Många arbetstimmar har lagts ner och Klippenstyrelsen är oerhört tacksam för alla som i höstmörkret kört upp till Klippen för att jobba och göra det fint inför framtida verksamheter.

De som inte har haft möjlighet att själv åka upp har kunnat följa arbetet via Facebook-gruppen *Klippenbyggarna*. Där kan du också följa vad som händer.

Till nyår står denna del av upprustningen av fjällgården klar för uthyrning. Vi hoppas att många, både nya och gamla gäster, hittar till Klippen och kan få uppleva ännu en vinter och vår där man kan få hämta kraft både till kropp och själ.

ÖPPEN FJÄLLGÅRD 7-10 februari.
Anmälan senast 23 januari via mail till klippenlager@efsvasterbotten.se

TILLSAMMANSLÄGER 1 14-18 april (söndag till skärtorsdag).

TILLSAMMANSLÄGER 2 18-22 april (skärtorsdag till annandag påsk).
Anmälan tidigast 14/1 2019 via mail till klippenlager@efsvasterbotten.se

OBS! Övriga bokningar till klippen@efsvasterbotten.se Mer information hittar du på www.klippengarden.com

Fjällhälsningar från
Klippenstyrelsen

ANNONSER

Skellefteå Begravningsbyrå Byske Begravningsbyrå

Telefon (även jour) 0910-100 52

www.skellefteabegravningsbyra.se E-post: info@skellefteabegravningsbyra.se

Besöksadress: Nygatan 16, 931 33 Skellefteå,
Storgatan 6, 930 47 Byske (må, on 12-16) tel. 0912-612 35

Ombud finns på följande orter:

Bastuträsk 070-664 28 31, **Norsjö** 0918-105 28 och **Lövånger** 0913-100 36

Västerbotten – Västsverige
Vi löser Era transporter
enkelt och effektivt

 SUNNANÅ
ÅKERI AB
SKELLEFTEÅ 070-6558410

Serviceföretaget i jordbrukets tjänst

med maskiner från marknadens ledande leverantörer
Även ett brett sortiment för Villa – Trädgård – Entreprenad

En servande fackhandel – Din trygghet
www.bostromstraktor.se

Betala in till EFS Västerbotten

TILL DISTRIKTETS GEMENSAMMA ARBETE
BANKGIRO 985 - 2377, SWISH 123 453 6819 (PLUSGIRO 6 23 60 - 3)

UTGIVNING VÅRT BUDSKAP 2019

Vårt Budskap kommer ut med 5 nummer 2019. Manus bör vara redaktionen tillhanda senaste en månad innan publiceringsdatum. Annonser, debattsvar och insändare senast två veckor innan utgivning. Material som inkommer senare publiceras i mån av utrymme.

NÄSTA NUMMER planeras vara ute kring 27 februari.

ELEKTRONISK LAGRING: Vårt Budskap bearbetar och lagrar texter och bilder elektroniskt. Genom att skicka in material för publicering ger du också ditt samtycke till att detta lagras elektroniskt. Artiklar som publiceras i tidningen kan också finnas tillgängliga på EFS Västerbottens webbplats. Där hittar du också nyheter, information om arrangemang m.m.

EFS Västerbotten finns också på Facebook. Läs & tyck till!

ANNONSER

Vänd Er med förtroende till oss i en svår stund!
Vi gör gärna hembesök – Jour dygnet runt

Alen Begravningsbyrå

Begravningar – Bouppteckningar – Gravstenar

Besöksadress: Norrlandsgatan 40, Umeå, tfn 090/434 77
Drottninggatan 29, Vännäs, tfn 0935/123 00

www.alenbegravningsbyra.se

Ulf Pålsson

Christina Wendel

NOTISER

Avslut för EFS i London

EFS I LONDON lägger ner sin verksamhet, trots att den fungerar bra och når ut till många svenska bosatta där. Då Holy Trinity Barnes, kyrkan/församlingen där man håller till, inte längre prioriterar arbetet bland svenskar, och då ekonomiskt stöd från EFS saknas, finns inte längre resurser för detta.

Under denna höst avvecklas EFS i Londons arbete och AnnaHelena Lindberg, som varit anställd för det arbetet, avslutar sin tjänst vid årsskiftet.

– Vi är tacksamma över det som varit, säger AnnaHelena.

SKUT i London är positiv till att utveckla sitt arbete i området och svenskarna är naturligtvis fortsatt välkomna till de engelskspråkiga arrangemangen i Holy Trinity Barnes.

Ny kör i Kågedalen

I ERSMARKS KYRKA (Kågedalens församling) har man under hösten startat en ny kör med cirka 25 deltagare. Den är ett samarbete mellan församlingen, EFS-föreningen och Solviks folkhögskola. Körledare är Marica Lindqvist (Solviks folkhögskola), och man övar varannan vecka.

Det är en vuxenkör med låg tröskel för dem som gillar pop, gospel och annat som svänger. Förest efter nyår blir det dags att medverka i gudstjänst.

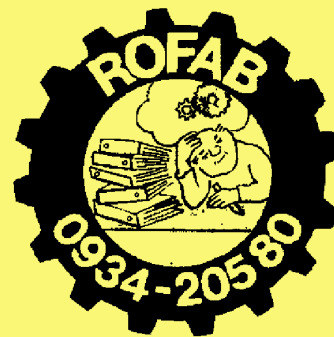

Nystartad kör i Kågedalen.

VAD TYCKER DU?

Vårt Budskap vill skriva om det som berör, utmanar, informerar och inspirerar. Har du förslag på vad vi ska ta upp i tidningen, eller vill du själv bidra? Hör av dig till redaktionen med bilder, artiklar, notiser eller idéer kring innehållet. Det kan vara ett brännande debattämne, en intressant person eller tips om vad som är på gång i din församling/förening.

ADRESS: Vårt Budskap,
Vasagatan 17, 903 29 Umeå.
Telefon: 090/12 58 17, E-post:
budskap@efsvasterbotten.se

FÄSTELEMENT

skruvar, muttrar m.m.

GJUTGODS

gjutning, bearbetning,
montering

BALANSBLOCK

broms, spärr

VÄXLAR

kugg- och tappväxlar

www.rofab.se

VALBEREDNINGEN

VALBEREDNINGEN för EFS Västerbotten hade sitt första sammanträde 29/11 -18. Sammankallare är Jakob Markgren, Umeå (0738441930), och de övriga är Barbro Holmlund, Skellefteå (0702184892), Erik Jonsson, Sävar (0721438090), Stig Lindkvist, Skellefteå (0727127731) och Katrine Ruuth, Umeå (0706520572). Vänligen ta kontakt med någon av dem inför nästa årsmöte för att föreslå kandidater till distriktsstyrelsen.

POSTTIDNING B

vårt budskap

Vasagatan 17
903 29 Umeå

"När du ser en droppe falla ner i dopets vattenfont,
ser du mer än själva vattnet i ett djup, fast där är grunt.
Dessa droppar bär på löften om en framtid nära Gud,
om ett liv i tro och glädje in i evighetens djup."

Psalm 723 v. 2